

19 iunie – 25 iunie

Viața în noul legământ

Textul de memorat: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” (Ioan 10:10)

Studiul din trimestrul acesta a fost despre legământ, care, pe scurt și în modul cel mai simplu, este modul lui Dumnezeu de a spune: *Iată cum te salvez din păcat. Punct.*

Deși finalul grandios al făgăduinței legământului este, desigur, viața veșnică într-o lume nouă, nu trebuie să așteptăm până atunci, ci ne putem bucura de binecuvântările legământului astăzi. Domnul Se îngrijește de viața noastră *astăzi*; El vrea ce e mai bun pentru noi *acum*. Legământul nu este o învoială în care tu faci asta, asta și asta și, după mult timp, îți vei obține premiul. Premiile sau darurile sunt binecuvântări de care se pot bucura aici și acum cei care intră prin credință în relația de legământ.

Studiul din săptămâna aceasta, care reprezintă și finalul seriei noastre despre legământ, analizează câteva dintre aceste binecuvântări imediate, unele dintre făgăduințele care vin din harul lui Dumnezeu revărsat în inima noastră pentru că, după ce am auzit glasul Lui, am deschis ușa. Desigur, sunt mult mai multe binecuvântări decât cele pe care le vom aborda în această săptămână. Dar acesta este doar un început a ceva ce nu va avea sfârșit.

Studiul pe scurt: De ce ar trebui să ne bucurăm? Pe ce bază putem revendica această făgăduință? În ce fel legământul ne eliberează de povara vinii? Ce înseamnă să avem o inimă nouă?

Duminică, 20 iunie – Bucuria

„Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (1 Ioan 1:4).

În cuvinte simple, Ioan exprimă ceea ce ar trebui să reprezinte unul dintre cele mai mari avantaje pentru care noi, ca popor al legământului, le avem, și anume făgăduința bucuriei.

Creștini fiind, ni se spune adesea să nu ne lăsăm conduși de simțăminte, deoarece credința nu este un simțământ, ci să trecem dincolo de ele. În același timp, nu am mai fi ființe umane dacă nu am avea sentimente, emoții și dispoziții sufletești. Nu ne putem nega simțămintele; ceea ce trebuie să facem este să le înțelegem, să le acordăm rolul cuvenit și, pe cât posibil, să le ținem sub control. Dar a le contesta înseamnă a nega ceea ce ne definește ca oameni (e ca și cum am spune că un cerc nu este rotund). De fapt, versetul acesta spune nu doar că ar trebui să avem simțăminte (în cazul acesta, bucuria), ci și că ele trebuie să fie trăite în plinătatea lor.

1. Citește contextul în care a fost scris 1 Ioan 1:4. Ce le-a scris Ioan primilor creștini sperând că avea să facă deplină bucuria lor? De ce lucrul acela ar fi trebuit să le aducă bucurie?

Ioan a fost unul dintre cei doisprezece ucenici de la început. El a fost acolo aproape de la începutul lucrării de trei ani și jumătate a lui Isus - martor al unora dintre cele mai impresionante evenimente (a fost la cruce, în Ghetsimani și în ocazia schimbării la față). Astfel, ca martor ocular, el a fost calificat să vorbească despre acest subiect.

Și totuși, să observăm că accentul nu cade pe sine, ci pe ceea ce Isus a făcut pentru ca ucenicii să aibă părtășie nu doar unii cu alții, ci și cu Dumnezeu. Isus ne-a deschis calea pentru ca noi să pășim într-o relație apropiată cu Dumnezeu. Și un efect al acestei părtășii sau relații este bucuria. Ioan vrea ca ei să știe că tot ce au auzit despre Isus este adevărat, fiindcă el însuși L-a văzut, L-a atins, L-a simțit și L-a auzit.

Prin urmare, și ei pot intra într-o relație plină de bucurie cu Tatăl lor ceresc, care îi iubește și care S-a dat pe Sine prin Fiul Său.

Într-un anumit sens, Ioan prezintă propria mărturie. Care este mărturia ta cu privire la relația pe care o ai cu Isus? Ce ai putea spune ca să sporească bucuria altora în Domnul, așa cum a încercat Ioan să facă aici?

Luni, 21 iunie – Eliberat de vină

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului” (Romani 8:1).

O femeie fusese ucisă de către un criminal necunoscut. Poliția a pregătit o capcană, punând un microfon la mormântul ei. Într-o seară, multe luni mai târziu de la moartea femeii, un tânăr s-a apropiat de mormânt, a îngenuncheat și a plâns, cerându-i iertare femeii. Bineînțeles, analizându-i cuvintele, poliția l-a arestat pentru crimă. Ce l-a determinat pe tânăr să meargă la mormânt? Vinovăția, ce altceva putea fi?

Desigur, deși niciunul dintre noi nu a făcut (sperăm) ceva atât de odios precum crima aceasta, suntem totuși vinovați; toți am făcut lucruri de care ne este rușine și pe care ne-am dori să le anulăm, dar nu putem.

Mulțumită lui Isus și sângelui legământului celui nou, niciunul dintre noi nu trebuie să trăiască sub stigmatul vinovăției. Potrivit textului de astăzi, nu este nicio osândire pentru noi. Judecătorul suprem ne socotește fără vină, de parcă nu am fi făcut lucrurile pentru care ne simțim vinovați.

2. Cum ne ajută versetele de mai jos să înțelegem Romani 8:1? Ioan 5:24; Romani 3:24,25; 2 Corinteni 5:21

Una dintre cele mai mari făgăduințe despre viața trăită într-o relație de legământ cu Domnul este aceea că nu mai trebuie să trăim sub povara vinovăției. Datorită sângelui legământului, noi, cei care alegem să intrăm în relația de legământ cu Dumnezeu și să trăim în conformitate cu condițiile credinței, pocăinței și ascultării, putem fi eliberați de vină. Când Satana încearcă să ne șoptească la ureche că suntem răi și prea păcătoși ca să fim acceptați de Dumnezeu, putem face ce a făcut Isus când Satana L-a ispitit în pustie: să cităm din Scriptură, iar unul dintre versetele cele mai potrivite este cel din Romani 8:1. Aceasta nu înseamnă că negăm realitatea păcatului din viața noastră, ci, dimpotrivă, că, datorită relației de legământ pe care o avem cu Domnul, nu mai trăim sub osândirea păcatului. Isus a suferit pedeapsa în locul nostru și acum stă înaintea Tatălui și pledează pentru noi cu sângele Său, prezentând neprihănirea Sa în locul păcatelor noastre.

Ce schimbare a adus în viața ta faptul că Domnul te-a iertat de toate păcatele pe care le-ai comis? Cum te determină această realitate să-i tratezi pe cei care ți-au greșit? Ce impact ar trebui să aibă ea asupra relației tale cu ei?

Marti, 22 iunie – Un legământ nou și o inimă nouă

„Așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia puse în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3:17-19).

Așa cum au arătat studiile din acest trimestru, noul legământ este cel în care Domnul pune Legea în inima noastră (Ieremia 31:31-33). Nu doar Legea este acolo, ci, potrivit textului de astăzi, și Hristos locuiește în inimă, ceea ce desigur este logic, deoarece Hristos și Legea sunt într-o strânsă legătură. Astfel, având Legea lui Dumnezeu în inima noastră și pe Hristos locuind tot în ea, ajungem la o altă mare binecuvântare a legământului: o inimă nouă.

3. De ce avem nevoie de o inimă nouă? Ce schimbări se vor vedea în cei care vor avea o inimă nouă?

Citește din nou textul de astăzi și observă că Pavel subliniază elementul dragostei, spunând că noi trebuie să „avem rădăcina și temelie” în ea. Aceste cuvinte spun că dragostea trebuie să fie aceea care să ne asigure motivație, stabilitate și trăinicie. Credința noastră nu înseamnă nimic dacă nu este ancorată în dragostea față de Dumnezeu și față de semenii (Matei 22:37-39, 1 Corinteni 13). Dar dragostea aceasta nu apare din neant. Dimpotrivă, ea vine pentru că întrezărim dragostea lui Dumnezeu pentru noi, o dragoste care „întrece orice pricepere”, așa cum a fost manifestată în Isus. Ca urmare, viața noastră este schimbată, inima noastră este schimbată și devenim oameni noi, cu gânduri, cu dorințe și cu ținte noi. Dragostea aceasta este răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu pentru noi, care ne schimbă inima și ne insuflă dragoste pentru cei din jur. Probabil la aceasta se referă Pavel, cel puțin parțial, atunci când vorbește despre a fi plini de „toată plinătatea lui Dumnezeu”.

4. Ce legătură există între textul din Ioan 4:16 și ceea ce a scris Pavel în Efeseni 3:17-19?

Gândește-te la pasajele pe care le-ai studiat astăzi. Ce poți face pentru ca făgăduințele conținute în ele să se împlinească în viața ta? Există lucruri pe care trebuie să le schimbi și care poate te împiedică să trăiești „plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3:19)?

Miercuri, 23 iunie Noul legământ și viața veșnică

„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată” (Ioan 11:25,26).

Există două dimensiuni ale vieții veșnice: *Dimensiunea prezentă* este cea care îi aduce credinciosului experiența unei vieți din belșug chiar acum (Ioan 10:10) și care include numeroasele făgăduințe date pentru viața noastră actuală.

Bineînțeles, *dimensiunea viitoare* privește viața veșnică - făgăduința învierii trupului (Ioan 5:28,29; 6:39). Deși împlinirea ei este în viitor, acesta este evenimentul care face ca orice altceva să aibă valoare, cel care încununează toate speranțele creștinilor.

5. Ce spune Isus în versetul de astăzi? Unde se găsește viața veșnică? Cum înțelegem cuvintele Lui care spun că aceia care cred în El, chiar dacă ar fi murit, vor trăi? Vezi Apocalipsa 2:11; 20:6,14; 21:8.

Cu siguranță, toți murim. Dar, potrivit spuselor lui Isus, moartea aceasta este doar un somn, o pauză temporară care, pentru cei care cred în El, se va încheia cu revenirea la viață. Când El Se va întoarce, cei morți în Hristos se vor ridica din mormânt, iar cei vii care L-au urmat vor fi schimbați într-o clipire. Atât cei morți, cât și cei vii care sunt ai lui Hristos vor avea același trup transformat. La momentul acela, nemurirea începe pentru poporul lui Dumnezeu.

Ce bucurie imensă este să știm că sfârșitul nostru nu este în mormânt și că, de fapt, nu este niciun sfârșit, ci vom avea o viață nouă care va dura veșnic!

„Hristos S-a făcut una în trup cu noi, pentru ca noi să putem deveni una în duh cu El. În virtutea acestei uniri vom ieși noi din morminte, nu numai ca o manifestare a puterii lui Hristos, ci datorită faptului că, prin credință, viața Lui a devenit viața noastră. Aceia care Îl văd pe Hristos în adevăratul Lui caracter și-L primesc în inimă au viață veșnică. Hristos locuiește în noi prin Duhul; iar Duhul lui Dumnezeu, primit în inimă prin credință, este începutul vieții veșnice.” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 388.

Cum putem să ne bucurăm de pe acum de binecuvântările vieții veșnice? Cu alte cuvinte, cum lucrează făgăduința aceasta pentru noi acum? Scrie care sunt acele avantaje pe care ți le oferă făgăduința vieții veșnice în viața ta de zi cu zi. Cum ai putea împărtăși această speranță cu o persoană care poate a pierdut prin moarte pe cineva drag?

Joi, 24 iunie – Noul legământ și misiunea

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:19,20).

Pretutindeni în lume oamenii luptă cu ceea ce scriitorul sud-african Laurens Van Der Post a numit „povara lipsei de sens”. Oamenii se trezesc cu darul vieții și nu știu ce să facă cu el, nu știu care este scopul acestui dar și cum să-l folosească. Este ca atunci când îi dai cuiva o bibliotecă plină cu cele mai rare cărți nu ca să le citească, ci ca să facă focul cu ele. Ce pierdere uriașă a ceva atât de prețios!

Totuși, creștinii noului legământ nu ar trebui să aibă de luptat cu această problemă. Dimpotrivă, cei care cunosc (și au experimentat personal) vestea minunată despre un Mântuitor crucificat și înviat, care a murit pentru păcatele tuturor oamenilor pentru ca ei să poată avea viața veșnică, știu ce este bucuria. Ținând cont de chemarea fără echivoc din Matei 28:19,20, credinciosul are, cu siguranță, o misiune și un scop în viață, și anume acelea de a spune lumii despre adevărul minunat pe care l-a trăit personal în Isus Hristos. Ce privilegiu! O mare parte din ceea ce facem în lumea aceasta se va sfârși odată cu ea, dar răspândirea Evangheliei în lume este o lucrare care va lăsa o amprentă pentru veșnicie. Spune-le și altora despre misiunea și despre ținta pe care le ai înaintea!

6. Analizează diferitele părți ale versetelor de astăzi. Care sunt lucrurile specifice pe care Isus ne spune să le facem și ce implică fiecare? Ce făgăduință avem care ar trebui să ne dea credință și curaj ca să facem ce ne poruncește Isus?

În calitate de creștini ai noului legământ, Domnul Isus ne-a dat o însărcinare clară. Indiferent de cine suntem, de poziția noastră în societate sau de limitele pe care le avem, toți avem un rol în lucrarea Lui. Tu faci ceva? Poți să faci mai mult? Ce poți face împreună cu grupa ta ca să aveți un rol mai important în această lucrare?

Vineri, 25 iunie – Un gând de încheiere

„Vino, frate, vino așa cum ești, păcătos și murdar. Așază povara vinovăției tale asupra lui Isus și, prin credință, fă apel la meritele Lui. Vino acum, cât încă mai este îndurare; vino cu mărturisire, vino cu sufletul pocăit, și Dumnezeu te va ierta din abundență. Nu îndrăzni să desconsideri o altă ocazie. Ascultă vocea milei, care apelează la tine acum, ca să te ridici din morți pentru ca Hristos să-ți poată da lumină. Acum, fiecare clipă pare să se lege în mod direct de destinul lumii nevăzute. De aceea, nu lăsa ca mândria și necredința să te determine să respingi mai departe îndurarea oferită. Dacă vei face acest lucru, atunci vei fi lăsat ca în final să te lamentezi, spunând: «Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit și noi tot nu suntem mântuiți.»” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 353.

Rezumat: Legământul nu este doar un concept teologic profund, ci el definește parametrii relației noastre mântuitoare cu Isus, o relație care ne aduce binecuvântări minunate acum și la întoarcerea Sa.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Luca 1-7

1. Ce reacție au avut păstorii când li s-a arătat un înger al Domnului?
2. Care trei conducători politici sunt menționați de Luca în același verset?
3. Ce știau dracii scoși din oameni despre Domnul Isus?
4. Ce veste „s-a răspândit în toată Iudeea și prin toate împrejurimile”?

Evanghelizare, Secțiunea 14, subcapitolul „Vizitele pentru vestirea Evangheliei”

5. De ce multe femei cărora li se încredințează anumite lucrări ajung să fie nemulțumite cu poziția lor?